

Et könnt nach oftmols Allerhélgen;
 Ir dén am Himmel Gloria séngt,
 Wann net d'Barmhírzegkét vu villen
 Hei vun der Ierd em Höllef bréngt.

Et wore stolz a langeg Reien
 Vun Hären hanner senger Leich;
 Wéi déi am Bieden greilech arem,
 Sou wore si am Schwätze reich.

E Séilendengscht gouf och gehalen,
 Mam Affer gongen hirer vill;
 Ma wéi den Affer kaum eriwér,
 Wor d'Kírech voll vun eidel Still.

'T hat nach ke Schnéi um Gráf geléen,
 Du wor déi Séil scho wéi vergiesst;
 An d'ganz Familjen hat dem Douden
 Als Lous den Himmel zougemiesst. . .

Les strophes 117—120 n'ont pas perdu de leur actualité :

Sou gét den Opwand mat de Griewer
 Bei villen iwer hire Stand,
 A wat geschít mat Kränz a Blumen,
 Ass délweis schéin, an délweis Wand.

Wann dir e Kranz op d'Gráf kommt hänken,
 Hu dir der Séil dann d'Rou verschafft?
 Dir méigt dër Kränz ob Kränz vill héfen,
 Den éiwge Kranz ass dach net kaft!

Mir Séilen hu gier op de Griewer,
 Wat könnt vum Hierz a net vum Geld:
 De reiche Stén, déi deier Blumen
 Dat ass um Kirfeg d'eidel Welt.

Wat vir den Aen íech soll stoén,
 Bedenkt dir leider oft zulescht,
 A wat als Niewesäch soll gellen,
 Bedreift der eifreg wéi dat Bescht.

La seule chanson de Mullendorff devenue vraiment populaire et qui ait gagné droit de cité à la Cathédrale est « *O Mamm, léif Mamm do uewen* ». Mis en musique par P. A. Barthel, ce véritable cantique revient chaque année à l'honneur pendant l'Octave.*) (19bis)

*) La même chanson est contenue dans « *Lothringer Wallfahrtslieder zu U. L. F. . . .* » (Impr. St Paul, 1900).